

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2015/2428

z dnia 10 grudnia 2015 r.

zmieniająca decyzję 2009/791/WE i decyzję wykonawczą 2009/1013/UE upoważniające, odpowiednio, Niemcy i Austrię do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 291 ust. 2,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niemcom i Austrii przyznano środki stanowiące odstępstwo na mocy, odpowiednio, decyzji Rady 2009/791/WE ⁽²⁾ i decyzji wykonawczej Rady 2009/1013/UE ⁽³⁾. Stosowanie środków stanowiących odstępstwo zostało przedłużone decyzją wykonawczą Rady 2012/705/UE ⁽⁴⁾ do dnia 31 grudnia 2015 r.
- (2) Przedmiotowy środek stanowi odstępstwo od przepisów art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE regulujących prawo podatnika do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT), nałożonego na dostarczane mu towary i świadczone na jego rzecz usługi wykorzystywane na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika. Środek stanowiący odstępstwo ma na celu całkowite wyłączenie z prawa do odliczenia podatku VAT nałożonego na te towary i usługi, które są wykorzystywane w ponad 90 % do użytku prywatnego podatnika lub jego pracowników lub ogólnie do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa.
- (3) Aby uwzględnić orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zgodnie z którym VAT naliczony od wydatków poniesionych przez podatnika nie podlega odliczeniu, jeżeli dotyczy działalności, która ze względu na brak charakteru gospodarczego nie wchodzi w zakres dyrektywy 2006/112/WE, należy wyjaśnić, że środek stanowiący odstępstwo stosuje się także do towarów i usług wykorzystywanych do działalności o charakterze niegospodarczym.
- (4) Celem środka stanowiącego odstępstwo jest uproszczenie procedury naliczania i poboru VAT. Jedynie w znikomym stopniu wpływa on na kwotę podatku należnego na końcowym etapie konsumpcji.
- (5) W pismach, które wpłynęły do Komisji w dniach 16 marca 2015 r. i 19 marca 2015 r., Niemcy i Austria, odpowiednio, zwróciły się o upoważnienie do dalszego stosowania przedmiotowego środka stanowiącego odstępstwo.
- (6) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie w pismach z dnia 15 września 2015 r. o wnioskach złożonych przez Austrię i Niemcy. W pismach z dnia 17 września 2015 r. Komisja zawiadomiła Austrię i Niemcy, że posiada wszystkie informacje konieczne do rozpatrzenia wniosku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2009/791/WE z dnia 20 października 2009 r. upoważniająca Republikę Federalną Niemiec do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 283 z 30.10.2009, s. 55).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2009/1013/UE z dnia 22 grudnia 2009 r. upoważniająca Republikę Austrii do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 21).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2012/705/UE z dnia 13 listopada 2012 r. zmieniająca decyzję 2009/791/WE i decyzję wykonawczą 2009/1013/UE upoważniające, odpowiednio, Niemcy i Austrię do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 319 z 16.11.2012, s. 8).

- (7) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Austrię i Niemcy stan faktyczny i prawny, który uzasadnia obecne stosowanie środka stanowiącego odstępstwo, nie uległ zmianie i nadal się utrzymuje. Austria i Niemcy powinny zatem uzyskać upoważnienie do dalszego stosowania przedmiotowego środka stanowiącego odstępstwo, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2018 r., w celu umożliwienia weryfikacji konieczności i skuteczności stosowania środka stanowiącego odstępstwo oraz wskaźnika proporcji wykorzystania towarów i usług do celów prowadzenia przedsiębiorstwa i do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa, który to wskaźnik jest podstawą tego środka.
- (8) Jeśli Austria lub Niemcy uznają, iż dalsze przedłużenie stosowania przedmiotowego środka po roku 2018 jest konieczne, nie później niż do dnia 31 marca 2018 r. zainteresowane państwo członkowskie wraz z wnioskiem o przedłużenie powinno przedstawić Komisji sprawozdanie dotyczące stosowania środka stanowiącego odstępstwo, zawierające weryfikację stosowanego wskaźnika proporcji, w celu zapewnienia Komisji wystarczającej ilości czasu na rozpatrzenie wniosku.
- (9) Środki stanowiące odstępstwo będą miały jedynie znikomy wpływ na ogólną kwotę podatku pobieranego na końcowym etapie konsumpcji i nie wpłyną negatywnie na zasoby własne Unii z tytułu podatku VAT.
- (10) W związku z tym należy odpowiednio zmienić decyzję 2009/791/WE oraz decyzję wykonawczą 2009/1013/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuły 1 i 2 decyzji 2009/791/WE otrzymują brzmienie:

„Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE upoważnia się Niemcy do całkowitego wyłączenia z prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) nałożonego na towary i usługi wykorzystywane w ponad 90 % do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub ogólnie do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa lub do działalności niebędącej działalnością gospodarczą.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2018 r.

Ewentualny wniosek o przedłużenie środka stanowiącego odstępstwo określonego w niniejszej decyzji przedkłada się Komisji do dnia 31 marca 2018 r.

Do wniosku załącza się sprawozdanie dotyczące stosowania przedmiotowego środka, które obejmuje weryfikację stosowanego wskaźnika proporcji dotyczącego prawa do odliczenia VAT na podstawie niniejszej decyzji.”.

Artykuł 2

Artykuły 1 i 2 decyzji wykonawczej 2009/1013/UE otrzymują brzmienie:

„Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE upoważnia się Austrię do całkowitego wyłączenia z prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) nałożonego na towary i usługi wykorzystywane w ponad 90 % do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub ogólnie do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa lub do działalności niebędącej działalnością gospodarczą.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2018 r.

Ewentualny wniosek o przedłużenie środka stanowiącego odstępstwo określonego w niniejszej decyzji przedkłada się Komisji najpóźniej do dnia 31 marca 2018 r.

Do wniosku załącza się sprawozdanie dotyczące stosowania przedmiotowego środka, które obejmuje weryfikację stosowanego wskaźnika proporcji dotyczącego prawa do odliczenia VAT na podstawie niniejszej decyzji.”.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Austrii i do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2015 r.

W imieniu Rady
F. BAUSCH
Przewodniczący
